

I APLEGUEM-NOS!

Per primera volta avui ma esperança, amb la fè de l'ideal, comença a sentir joia.

Aquest gran pas que, ferm i dret al camí del nostre pervindre, havem ja donat fent aparèixer el nostre orgue, representa a l'ensem el pròlec d'una obra que, a no ésser per la foscor que envers l'ideal, per disort, predomina en nosaltres, no caldria pas que la pregonessim, car el naixer, la portaríem ja incrustada en nostres cors.

Més, ja que l'amor a la nostra hermosa Patria catalana i el nostre entusiasme en prò de la llibertat dels homes i llurs drets ha fet que aixequessim la nostra bandera regeneradora, com fa també que baix la mateixa ens disposem resoltament a seguir el camí per tot bon català somniat, acollivós també amb nosaltres tots els que a Catalunya estimeu.

Apleguem-nos tots per a formar pomell o pinya car així serà més sòlida, i qual naufrég que braceja per a guanyar terra, advoquem per a arrancar de llurs llars i de l'esperit dels pobles el sentiment de reacció, i guanyem a l'ensem el retràs vergonyant que portem en la marxadel món civilitzat, per causa de les generacions retrògades que'ns han precedit.

Mantenim el caliu, fins que les flames de l'ideal a tots ens arborin, aleshores tot el que no signifiqui progrés, tot el que'ns fassi devallar del nivell dels altres, en el gresol ho fondrem, fent que en aquest troç de terra mare que's diu Catalunya, viurem a pler la vida de riquesa a l'ensem que gaudirem de la llibertat, que radiarà esplendent.

AMADEU BARBANY

POLÍTICA NOVA

Al presentar a la llum pública aquest periòdic, ens enorgulleix poder manifestar que'ls joves que'l redactem, políticament, no'ns devem a ningú i, per lo mateix, ens plau també exposar que, al venir a la palestra, no ho fem pas per a fer el joc de cap dels dos bandos que'n podríem dir-ne usufructuaris dels cabals del nostre poble; amb els quals, sincerament devem declarar-ho, no'ns hi uneix el més petit punt de contacte.

Nosaltres no som *torristes* ni *barangeristes*. Diguem-ho ben alt: Els nostres ideals ens priven l'harmonitzar la política eminentment republicana i nacionalista que nosaltres sostenem, amb la monàrquica i centralista que representen aquells bandos.

Tampoc som elements capaços per a descendir, en les nostres campanyes, al relliscós terreny de xoces personalismes; res d'això.

Som gent nova i, jove per lo tant, no corrompuda en lluites polítiques de cap mena. Nostre lema, és el de patria, cultura i progrés.

Venim a actuar amb completa independència, dirigint emperò'ls nostres entusiasmes juvenils envers els ideals nacionalistes, dels quals ens proposem ésser-ne portaveu en aquesta vila, defensant-los en totes ses manifestacions i conseqüències inherents a tot par-

SOCIALISTES : No defalliu en aixoplugar aquest generós ideal, que a la fi serà per a tots l'ideal salvador, personal i col·lectivament.

tit d'esquerra; essent un dels fins primordials de nostra tasca, treballar de ferm per a agermanar els ideals de república i socialisme amb els de nacionalisme, puix no considerem incompatible la democràcia, la germanor espiritual dels pobles, amb la llibertat de les nacionalitats; ans bé, creiem que del nacionalisme ben, entès podria devenir-ne la República i aduc el més pur socialisme.

Així, doncs, fent-nos ressò de les aspiracions del país, ens imposem, des de les columnes d'aquest periòdic, la sagrada missió de lluitar amb tota enteresa per a la causa de Catalunya, que creiem veure enllaçada amb la de la democràcia i sentim bategar dins nostres cors de catalans; causa que, per ésser de deslliurança de nostra terra, la conceptuem santa, infalible per a l'engrandiment de la patria catalana i per la llibertat de les nacionalitats en general.

De manera que nostra intervenció periòdica en la nostra aimada població, ve a concloure's, en quant a política general, a treballar amb coratge, encaminant nostres esforços a crear un nucli que, en lo possible, se compngui de joves, a fi i efecte de que'l dia que la constitució de la nova esquerra catalana sigui un fet, podem organitzar-nos i formar un baluart per a millor defensa dels nostres ideals; procurant, per medi d'intensa campanya social, captar-nos les simpaties de la massa proletària, car un partit que's vulgui dir d'esquerra, deu haver de comptar, indefectiblement, amb el més important nucli d'obres en ses files, o, del contrari, no val la pena de dir-se'n.

Lograrem veure realitzats aquests desitjos? No ho sabem. El que sí volem fer constar, és que la nostra democràcia és autèntica i que, per lo mateix, tenim confiança en veure-la segellada amb l'assentiment del proletariat granollerí.

I, en lo tocant a política local, ens concretam senzillament a erigir-nos en fiscalitzadors de la gestió que realitzi cada un dels abans dits bandos que actualment se disputen l'hegemonia municipal, aplaudint sense eufemismes al que, al nostre judici, fassi obra de profit per a Granollers, i censurant, amb més o menys acritut, al que, segons el nostre entendre, se fassi acreedor a la censura. Doncs, ho repetim, no sentim predil lecció per cap d'ells.

JOAN LLEGET

CRIT DE JOVENTUT

Ja és aquí'l nostre periòdic! Ja ha sortit, després d'empentes i rodolons, anul·lant obstacles, ferm defensor de les nostres conviccions d'homes lliures i conscients!

Ja surt en el nostre poble una fulla feta amb tot l'entusiasme d'una joventut apassionada per un ideal que creu de redempció i que sent ansies de reviscolar el que fins ara ha restat mort, fret, sense cap pena ni glòria.

Des d'ara, els que blasonem d'homes d'aspiracions i que sentim més endintre de la nostra ermilla una cosa que'ns batega, tindrem a Granollers una tribuna des d'on defensar els nostres ideals de redempció i progrés. Ja no anirem, com abans, aïllats, perduts per la falta del medi, asfixiant-nos en la freda atmòsfera d'un poble sense ideal.

Avui plantem en un camp erm una flor

que tot just obra els pètals, deixant endevinar el fruit ufanós que madurarà, perquè la reguem amb les llàgrimes de l'entusiasme que avui ens solquen les galtes colrades de vida i joventut.

Avui, que sentim l'intim goig de veure les nostres *quartilles*, escrites amb tot l'entusiasme del nostre cor jove, en les planes d'aquest periòdic que comencem amb tota la fè de les nostres conviccions; avui, que veiem ja fet el projecte fins are sols somniat per nostra fantàstica pensa, què té d'estrany que l'esguard ens espurnegi de joia i que'l cor ens bategui amb més força que'ls altres dies?...

Amb tota la fè de redempció que tenim en els nostres ideals, omplim el paper; febrósos, sentim veres ansies de fer patria i d'engrandir-la amb el nostre esforç i les paraules ens surten del cor, amarat d'entusiasme juvenívol i la ploma llisca sobre la blancor del paper, rebregant-lo i omplint-lo, gargotejant, no de bells pensaments, però sí de belles frases, que ho són, perquè'ns surten del cor i les sentim tant íntimes com la mateixa ombra.

Es un esclat de joventut, això. Es el desig que tenim de que tot-hom vegi que no és xorca la joventut granollerina; que té, com la demás joventut, un cor que vol fer-lo servir i un abraç en bé de la nostra estimada patria que tots tant volem

I quan la joventut se mou, quan dona proves de la seva vitalitat, llavors, respecteu-la; perquè demostra que sent i que té força per a alçar la bandera de les seves aspiracions, arrebaçant al seu pas les coses xorques, polsoses, de temps passats, aixecant la raça nova.

ESTEVE SARROCA

ESCLAVATJE

Entre'ls habitants que venen poblant la terra, d'ensà que existeix, ens diu l'història que sempre hi ha hagut una part d'aquests, que creient-se ésser superiors als demás els han sotsmès, i, ja sigui per les lleis, per les necessitats o per la força, els han convertit en dependents, en súbdits o en esclaus seus.

Hi havia, en temps antic, l'esclavatge dels pobres. El rei, el feudal, o el senyor, tenien el dret d'esclavitzar qualsevol ciutadà considerat de la mínima categoria, i, posat sota el seu jou, d'ell dependia fins la seva vida i la de llurs famílies. Va venir, més tard, l'esclavatge de races. La raça negra, era la víctima; els seus homes eren tractats, per part dels potentats de la raça blanca, com éssers irracionals i les seves necessitats eren considerades poc menys que les de les besties caçades en mig del desert.

Ambdúes classes d'esclaus foren deslliurats mercès a les idees humanitaries que's començaren a despertar i anaren evolucionant, constant emperò moltes víctimes a moltes generacions i molta sang a l'humanitat. Fou a costa del sacrifici, que are's poden veure lliures.

Actualment podem dir també en dues les classes d'esclavatge. L'esclavatge dels pobles, mal que pateix el món, des dels primers anys, portat per l'ambició de sotsmetre al petit i anul·lar les seves lleis i els seus règims per a

OBRERS : Tingueu ideals lliberals i així acompanyareu al món, vers a sa quintaessència purificació.